

ACTUALITATEA PENTRU TINERET

• Vreți să faceți cunoștință? • „Ordinorul viu” • Un portret pentru albumul dv.: KIRK DOUGLAS • Varietăți pe glob • Minicluna poate scurta viața... • Cnemateca anunță pentru 1968 • Spectacol în mijlocul naturii • Cuvinte încrucișate

(Pagina a 2-a)

Trimisul special al
„Scintei tineretului” la Paris
transmite un interviu cu
LUCIEN TRICHAUD despre
**CASELE DE TINERET ȘI
CULTURĂ**

(Pagina a 6-a)

*Je suis tout fier de ce que
l'Union a réalisé tout ces ans
passés, et de leur avenir.
mon bon souvenir et mon amitié
pour l'intermédiaire de "Scintea
Tineretului"*

*Lucien Trichaud
27/11/67*

Proletari din toate țările, uniți-vă!

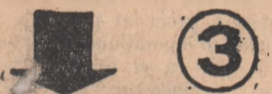
DUMINICĂ

**SIMFONIA
REGĂSIRII
ÎN ALB**

JAZZ • JAZZ

JAZZ • JAZZ

**CĂLCIUL
LUI ACHILE**

- ABATERI GRAVE
- POSIBILITĂȚI 2
- PRIETENUL, INSPECTORUL ȘI PANTOFII
- RUPTURI DEFINITIVE

- SPERIEȚORI PENTRU COPII
- MARLBORO
- CARICATURISTUL ZILEI: ANTON DRAGOȘ

ANUL XXIV. SERIA II.

NR. 5794

6 PAGINI - 25 BANI

7 IANUARIE 1968

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

D O I

Foto: E. HÜFFER

AVENTURILE RILE INIMII

● **Duelul chirurgiei cu moartea** ● **Bărbatul cu inima de**

fată ● **13 zile de victorie** ● **Interviul televizat a fost**

Interrupt ● **Primele cuvinte ale celei de a doua vieți**

a inimii: „mi-e sete”.

ÎN ACEST NUMĂR RĂSPUND CITITORILOR NOȘTRI:

- **Academicianul AUREL AVRAMESCU**
- **Artistul poporului RADU BELIGAN**

ÎN
PAG.

„99 la sută câștigăm! 1 la
sută e... modestie”

„BLITZ” pe aeroportul Băneasa cu CRIS-
TIAN GAȚU, „întirziatul” de la Campiona-
tele mondiale studentești de handbal

MASCA ESCROCULUI SENTIMENTAL

lasă încă amprentele sale su-
fletești și sentimentele sale
alterate de calcule meschine,
subumane, emană o duhoare
care-l trădează. Deci, extirpa-
rea sa individuală și socială
este posibilă.

ORA 16,16:
**MARTORUL DEVINE
INCUPLAT**

Puțin dintre cei care ti-
xeau sala nr. 2 de ședințe a
Tribunalului raional Tudor
Vladimirescu în ziua de 5 de-
cembrie au fost surprinși cînd,
la cererea procurorului,
presedinta completului de ju-
decată admite ca martorul
în procesul Elena Georgescu
să compare în calitate de in-
culpat. Probele îndreptățeau
decizia luată în instanță. La
Nut Vasile schimbarea cali-

tății sale în acest proces nu
trăda vreo surprindere. Știa
ce știa, mai mult și mai bine
decît ceilalți.

În urmă cu cinci ani (cînd
amîndoi aveau aceeași vîrș-
tă: 16 ani) cei doi s-au cu-
noscut și o idilă fără urmări
le-a consumat atunci cîteva
zile. S-au despărțit apoi și
în viața celor doi au inter-
venit, așa se pare, precu-
pări firești de profilare a u-
nei situații profesionale. Dar
tentativele trailului ușor, fără
muncă, le-a pus la încercare,
pulverizînd hotărîrea de a
trăi cîștit și amîndoi s-au
regăsit fără osteneți. Pe la
începutul acestui an, Nut
Vasile după ce fusese pasa-
ger prin cîteva locuri de
muncă a abandonat orice
sînd de a trăi la fel ca cel-
lalți încercînd escrocheria
sentimentală. Sub influența

acestui, E.G. și-a părăsit fa-
milia în luna mai, locuind cu
acesta la diferiți prieteni și
în ultimul timp la Lunguț
Stefan unde se pripășise și
Merou Tudor (amîndoi im-
prieteniți în aceeași școală
de corecție și amîndoi fără
ocupatie). Toți trei — oa-
meni tineri și cu profesie ca-
lificată — au trăit luni la
rînd prin E.G. care își spo-
rea numărul cunoștințelor
sentimentale cu cîștiguri bu-
ne și fura în același timp, cu
muncă, le-a pus la încercare,
pulverizînd hotărîrea de a
trăi cîștit și amîndoi s-au
regăsit fără osteneți. Pe la
începutul acestui an, Nut
Vasile după ce fusese pasa-
ger prin cîteva locuri de
muncă a abandonat orice
sînd de a trăi la fel ca cel-
lalți încercînd escrocheria
sentimentală. Sub influența

Lunguț Vasile și Merou Tu-
dor care au auzit cînd cu am
spus cum am procedat cu
reclamanții (urmează numele
celor care au favorizat di-
rect totala corupere a ace-
steia și o să vedem de ce sînt
doar parte civilă în acest
proces — n.a.). Mai precizez
cu Nut Vasile este o fire ge-
loasă, însă cînd îi spuneam
că am fost cu alți bărbați și
le-am furat ceasurile el
nu-mi reproșea. De asemenea,
el nu-mi cerea cont cînd
plecam fără el deoarece el
știa unde merg și știa cu ce
am să vin. Au acceptat eu
toți acest lucru pentru că
nici unul nu avea vreo ocu-
pație și neavînd alt mijloc
de existență singura sursă de
venit pentru toți era produ-
șii realizat prin furturile co-
mise de mine”. Că exista un
consens unanim al grupului

celor patru ne-o dovedesc și
declarațiile celorlalți. NUT
VASILE: „Păreră mea este
— își dă escrocul fariseu cu
păreră — că G.E. fura a-
ceste ceasuri de la bărbații
cunoscuți și necunoscuți. Vi-
na mea este (cîtă falsă can-
doare suportă hirtia!) că nu
am sesizat organele de mili-
tie despre activitatea ace-
steia deși știam că fura. Eu
personal (pentru divertis-
ment?) am furat un acumu-
lator de motocicletă.” LUN-
GUT ION: „Mi-am dat seama
că ea (G.E.) se ocupa cu fur-
turi și Nut Vasile care era
concubinul ei știa acest lucru
și accepta”. Și într-o altă de-
clarație: „Pentru a ne între-
ține numita G.E. a comis mai
multe furturi de ceasuri de
mină...”

Într-o bună zi, cam sătulă
de această ocupație G.E. a
avut o tresărire de prudentă
dar Nut Vasile și-a încercat
pe pielea ei puterea pumnii-
lor și a picioarelor. Altă dată
și-a exercitat și seductia o-
rală: „Dacă te vor prinde
voi veni cu tine în închisoa-
re”. Se află acum alături de
concubina sa în aceeași cali-
tate de inculpat dar nu prin

VARTAN ARACHELIAN
ION RUSU

(Continuare în pag. a V-a)

Interviu cu FLORIAN ALBERT în exclu-
sivitate pentru „Scintea tineretului”

ANII DES-
COPERIRII
FOTBALULUI

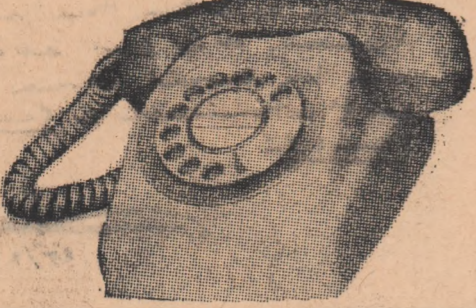

Florian Albert, centrul
înaintat al naționalei R. P.
Ungaria, a fost declarat —
pe baza unei anchete între-
prinse de revista „France
Football” — CEL MAI BUN
FOTBALIST EUROPEAN
AL ANULUI 1967.

Ziarul nostru va reuni în
cîteva reportaje-interviuri
confesiunile lui Albert
despre el și despre fotbal
acordate pentru „Scintea
tineretului”. (Citiți în pa-
gina a IV-a prima parte a
acestui reportaj-interviu.)

Un timp încă neșansat de
manifestare a escrocului este
întinsul relief al sentimente-
lor unde individul lipsit de
scrupule, trîntor cu vechi
sau mai noi stăgi, află în-
tr-un divorț total sau parțial
cu normele conviețuirii lo-
cale, reușește, prin înșelă-
ciune, furt sentimental, prin
șiretlicuri, manopere frau-
duțoase cu aparente legale,
să exploateze disponibilită-
țile afective ale celor din jur
obținînd avantaje materiale
nemuncite în numele unor
sacre sentimente omenești.
Cu masca sentimentală se
disimulează escrocul, în-
că, într-o gamă largă de împu-
jurări: perfectarea unei că-
sătorii care-l facilitează sta-
bilirea într-o localitate, în-
sursirea egoistă a agoniseli
dînaitea mariajului a celu-
lalt partener și apoi divo-
rului, concubinajul cu o per-
soană mult mai în vîrstă din
punga căreia escrocul suge
trîntor și neșăgîtoș, seducerea,
prin atentatul la pudora, a
unor adolescente, cînd vîg-
lanta părintească a acestora
moșie, transformarea per-
soanelor pe care o subjugă
prin-un anumit farmec: fiz-
ic sau o mestesugită suspi-
nare cu vorbe picurate cu
miere, într-o unealtă de pro-
curare, tot fără muncă, a u-
nor mijloace ilicite de exis-
tență etc. Orîndue, escrocul

AZI

VREȚI SĂ FACEȚI CUNOȘTINȚĂ ?

Lucia Cogulescu — 21 ani, studentă anul IV medicină — Str. Șerban Vodă nr. 41 raionul Nicolae Bălcescu, București (literatură, schimb de ilustrate, teatru, cinema).

Mihail Solomon, 28 ani, electrician, str. Mihai Viteazu nr. 55 Salonta, regiunea Crișana (schimb fotografii cu ar-

tisti, schimb ilustrate, literatură).

Rodica Dînu, 20 ani, funcționară str. Intrarea aviator Caranda, Bloc B 1 ap. 28, raionul Lenin, București (muzică, sport, literatură, schimb ilustrate).

Dorel Stănilă, 19 ani, elev

la liceul seral localitatea Curbarza, Bloc 4, etaj 2, camera 8, raionul Brad, regiunea Hunedoara, (schimb ilustrate, cinema, diverse).

Cornelia Sorina Barok, 19 ani, studentă anul II Institutul de limbă străină, B-dul Metalurgiei nr. 13 scara 4, Bloc O3, apartament 123, ra-

ionul Nicolae Bălcescu, București (schimb de ilustrate).

Stancu Bodea 22 ani, profesor, str. Sfântu Ilie nr. 7 raionul Nicolae Bălcescu, București (literatură, sport, muzică, schimb de ilustrate).

Eliza Ganea, 18 ani, tehnician veterinar, comuna Odăile

raionul Cislău, regiunea Ploiești (teatru, literatură, poezie).

Silvia Cozma, 18 ani, elevă la clasele XI-a cartierul T.C.R. Blocul nr. 52 — apartament 11, orașul George Gheorghiu-Dej, regiunea Bacău (cinema, teatru, diverse).

SPECTACOL IN MIJLOCUL NATURII

La inițiativa Comitetului regional U.T.C. Iași s-a desfășurat între 20 decembrie — 10 ianuarie, un festival al teatrului folcloric legat de sărbătorirea anului nou. Pe scenele căminelor culturale s-au întrecut în măiestria interpretării tinerii din Lespezi și Costești, Podu Iloaie și Pașcani, Tg. Frumos, Cotnari și Hirleu. Mii și mii de oameni s-au așezat în bănci și i-au aplaudat pe cei din fața cortinelor. Pe dinaintea lor au trecut cerbi și urși, căiuși și capra, haideucii și răzbitoarele, personaje de legendă și basm, care le-au încântat privirile ceasuri în șir. Zile și nopți întregi dacă ar fi putut acest spectacol nimeni nu s-ar fi mișcat de la locul lui. Pe mulți dintre participanți i-am văzut intrând în curți și urind la ferestrele gospodăriilor ca într-o acaptemieră a unui formidabil spectacol dat în fața naturii. Inepuizabilă este fantazia creatorilor populari. Pornind de la costumele de un colorat rar întâlnit și de la măști pe care numai ei, făcându-și basmele și legendele, și le pot închipui și până la decințele spuse aproape în șoaptă pe o melodie de flaut, la urechile cerbilor, totul semăna cu o multitudine de fantazii de lamă creată anume pentru sărbătorirea aceasta. Descăntecul care în esență este o urare de bel-

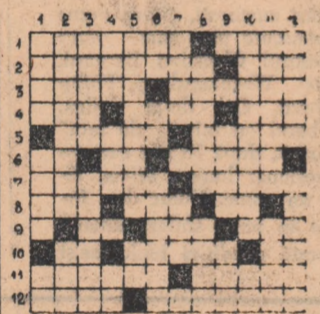
șug adusă câmpilor și apelor, munților și văilor oșca cum este spus, transmite fiorul liric al celei mai perfecte poezii populare. Jocul haideucilor și lupta lor cu potera pentru libertate, înfruntarea spadelelor și dansul căpitanului și al aleei sale, transmit siguranța unor interpreți de înaltă clasă. În trecerea lor domoală pe uliți, sunându-și numai zurgălăii, cântuții își lăuneau ritmic cîmele și chiuiau la răstimp vestindu-și sosirea. Timp de câteva zile i-am privit umiți pe acești păstrători ai comorilor de cintece și de vate bună. Eficiența acestui festival este inutil să o descriu. Prin numărul echipelor participante, și prin calitatea spectacolelor, festivalul teatrului popular din regiunea Iași poate fi așezat cu cinste alături de tradiționalul festival al artiștilor amatori din întreaga țară. Mă gândesc că organizarea unui asemenea gen de spectacol ar trebui preluată și în celelalte regiuni, scoțându-se la vază comorile neprevăzute ale teatrului folcloric. Entuziasmul cu care a fost înmărunțat în regiunea Iași, dovedește din plin că nu numai locuitorii satelor, ci și cei ai orașelor sînt mari amatori de teatru folcloric.

C. GEORGESCU

DIN ISTORIA JOCURILOR OLIMPICE

ORIZONTAL

1) Celebru atlet din antichitate originar din Tassos, învingător în peste 1400 intrări din Grecia, la Olimpiada din 476 î.e.n. — Orașul găzduiește la cea de a XVIII-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară. 2) Atlet din Laconia victorios la prima ediție a probei de pentathlon a adolescenților la Olimpiada din 628 î.e.n. — Fermentul sucului gastric. 3) Locul de desfășurare a probelor olimpice (pl). — În urma unui start greșit. 4) Măsură de greutate în tara olimpiadelor trecute... — ...și un oraș în aceeași țară. — Personaj din fereastra engleză. 5) Campioană română la Jocurile olimpice de vară. — Probă care figurează pentru prima oară în programul Jocurilor olimpice din 708 î.e.n. 6) Hahn Arcie — Planșă textilă — Locul desfășurării celei de a XVIII-a ediții a Jocurilor olimpice. 7) Ioanda Balas, Wilma Rudolph... (sing). — Maraton! 8) Vreme nefavorabilă — Din neamul antilor — King David. 9) Mihaela Pănescu — Podiumul învingătorilor pentru orice participant la jocurile Olimpice. — Literă armenescă. 10) Causus Pericle — Tară unde se vor desfășura Jocurile Olimpice din 1968. — Unitate de măsură chineză. 11) Schior austriac care a câștigat trei probe olimpice la Cortina D'Ampezo. — Cel mai strălucit atlet al antichității, născut la Crotona, de șase ori câștigător al cununii de măștin la Jocurile Olimpice din anul 540. 532 până în 516 î.e.n. 12) Probă olimpică preluată de greci pentru frumusețea mișcărilor, imortalizată de Myron. — Probă olimpică desfășurată pe diferite distanțe clasice (4000 m, 1600 m) (pl).

VERTICAL

1) Arbore foarte rezistent, originar din India — Alergia german campion olimpic la Roma, primul atlet care a realizat 10 sec. pe 100 m. plat. — Scade! 2) Atlet laedonian câștigător al probei de lupte la Jocurile olimpice din 708 î.e.n. — Pronume. 3) Locul unde s-a desfășurat în prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne. — Atletul laonian care a învins în prima ediție a pentathlonului la Jocurile Olimpice din 708 î.e.n. 4) Manieră de joc — Ghe nelipsită — Lee Calhoun sau Lencu — Prof. de cursuri — Luptă laedoniană care a învins în prima ediție a pentathlonului la Jocurile Olimpice din 708 î.e.n. 5) Calitate a mișcărilor gimnastice — Meadow Earle. 6) Nicolae Ionescu. — Campion olimpic — orașul găzduiește la Olimpiada din 1920. 7) Localitate din S.U.A. (Texas) — Prof. de sters. 8) Final — Sofia lui Stroe Buzescu (m. 1640). 9) Platou și trecătoare în Munții Altai. — Centru de industrie farmaceutică 10)... Sub faldurile drapelului celor cinci cercuri — Lundquist Erik. 11) Probă atletică inclusă în programul Jocurilor Olimpice în 1896 în amintirea faimoasei victorii reputeată de greci contra persilor, și anuntată la Atena de Filipides. — Unul dintre flori! 12) Maratonist etiopian. — Zonă preferată de olimpiadele albe.

DUMITRU IACOBESCU

ACTUALITATEA

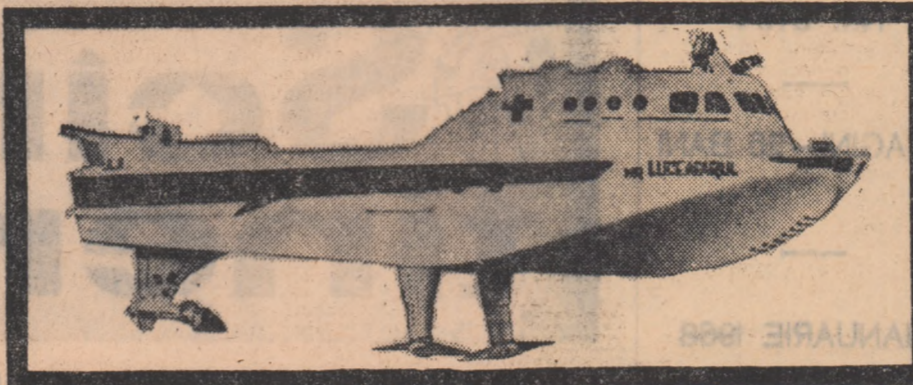
UN PORTRET PENTRU ALBUMUL DV.

Kirk DOUGLAS

S-a născut la 9 decembrie 1919 la New York. După absolvirea cursurilor de artă dramatică și filozofie se dedică începând din anul 1946 carierei cinematografice. Cu prilejul unei vizite întreprinse în 1966, în țara noastră, actorul și-a exprimat dorința de a colabora cu cineștii români. Spectatorii noștri l-au văzut pe ecran în câteva din rolurile sale de prestigiu: „Van Gogh”, „Discipolul diavolului”, „Ultimul tren din Gun Hill”, „Ulisse”, „Spartacus” urmînd să-l reîntîlmim în curînd și în alte producții printre care „Eroii de la Telemach”. Din bogatul său palmares cinematografic menționăm câteva filme de mare succes în care Kirk Douglas realizează creații valoroase: „Campionul”, „Desertul fric”, „Valea vînturilor”, „Memoria de sticlă”, „Omul fără stea”, „20000 de lei sub mare”, „Lepturi secrete”, „El Peridito”, „Singurînt năfrîncă”, „Ultimul de pe listă”, „Un om trebuie să moară”, „Sapte zile din luna mai”, „Caravana de foc”.

SPIRIT INVENTIV

Un grup de studenți de la Institutul politehnic — Galați, secția nave, care se specializează în domeniul navelor rapide, au conceput sub conducerea lui Matei Kiraly, student în anul IV un nou și original tip de navă de viteză: NAVA CU ROTOARE PORTANTE IMERSE, asemănătoare navelor rapide, cum sînt: navele cu arpi, navele cu perne de aer sau ekranoplanele. Nava cu rotorare este capabilă să developeze viteza mare, reducînd rezistența la înaintare prin ridicarea corpului ei deasupra suprafeței apei în timpul mersului. Deosebiră esențială și nouă față de cele existente constă doar în aplicarea unui nou organ portant: rotorul imers.

Ce e rotorul portant imers? Cine e Matei Kiraly? Ce înseamnă „spiritul de echipă” în invenții? Cum s-a născut „Lucașul” și care sînt aplicațiile lui practice? Eforturile, osteneala inventatorului sînt real răsplătite? Prin ce, în primul rînd?

Tuturor acestor întrebări, privind invenția studenților gălățeni, ne rezervăm cu încredință, dreptul de a răspunde în ziarul nostru de duminică viitoare.

Mașinile electronice de calcul au un concurent redutabil. E vorba de prodigiul matematician englez Willem Klein. Klein s-a dovedit a fi un calculator de forță încă din primii ani de școală și i-a nimicit pe toți cei din preajma lui prin operațiuni complicate matematice efectuate cu înțelea fulgerului. A multiplica numere de cinci cifre este pentru el o chestiune de câteva secunde; de exemplu, Klein calculează în 64 de secunde o operație de genul: 1 388 978 361 X 5 645 418 496 = 7 841 364 129 733 165 056. Acest total cere 25 de înmulțiri cu două cifre și 24 de adunări cu numere de patru cifre — în total 49 de operațiuni. Matematicianul englez efectuează cu aceeași ușurință diviziunea, adunarea, extragerea rădăcinilor, logaritmilor și factorilor.

Aptitudinea aceasta extraordinară se bazează pe o fenomenală memorie a cifrelor și pe o rapiditate extraordinară.

„ORDINATORUL VIU”

nară în calculul mental. Cînd îl întrebă pe Willem Klein cum a procedat pentru a rezolva o operație matematică, află că el folosește rarori ordinea-tip de calcul pe care o adoptă o mașină electronică, ci utilizează un gen de „prescurtări”. Panoplia lui principală cuprinde cunoșterea „pe dinafară” a tabelului înmulțirii pînă la 100 X 100, a tuturor rădăcinilor la patrat pînă la 1000 X 1000, a logaritmilor tuturor numerelor întregi pînă la 150 (pînă la cînd zecimală) și a tuturor numerelor — prime inferioare lui 10 000, plus o masă enormă de particularități numerice care pot simplifica considerabil o problemă.

O întîmplare cu nuanțe anecdotice ne va lămurii mai bine. La expoziția comercială britanică din 1956, Klein a vizitat standul mașinilor electronice și a cerut să i se facă o demonstrație cu cea mai nouă (pe atunci) mașină de calcul pentru extragerea rădăcinilor numerice. Specialistul care manevra mașina la propus extragerea rădăcinii pătrate a numărului 555 555 555 555. Înainte însă de a fi apucat să apese pe buton, Klein a spus: „Rezultatul trebuie să fie în jurul lui 745 366”. Mașina a intrat în funcțiune. Rezultatul: 745 365,99. Evident, prodigiul „om-calculator” nu s-a lansat în operația laborioasă conștient în calcularea rădăcinii pătrate în maniera obișnuită; el și-a amintit că 0,5555 este forma zecimală a lui 5/9 a cărui rădăcină pătrată este o treime din cea a lui 5. Cunoscînd rădăcina lui 5 și împărțind-o la 3 a obținut direct răspunsul.

Willem Klein poate să indice ziua din săptămîna pentru orice dată din trecut, cu noștea ziua nașterii și morții a peste 20 000 de scriitori, compozitori și artiști. Una din exercițiile lui favorite este de a cere unui număr de cîteva zeci de persoane, adunate la diverse reuniuni, să indice, fiecare, un număr format din 24 de cifre pentru ca, o oră mai tîrziu, să „recite” exact numerele, în ordinea în care au fost indicate (după ce, în tre timp, a efectuat alte zeci de calcule complexe).

Pînă acum o mașină electronică n-a putut face dovada unei asemenea abilități intelectuale ca aceea pe care Klein o aduce în calcul. Chiar în domeniul calculului matematic, omul este altceva decît un ordinat și, chiar pe acest teren, niciun ansamblu de piese electronice nu poate, cel puțin pînă în prezent, să se compare cu mașina umană. P. N.

Varietati GLOB

● In vecinatatea unui sat din Charlita, în Austria, turiștii care trec pe drumul ce duce la Klagenfurt, rămîn umiți în fața unui pilon uriaș de transmitere a înaltei tensiuni. Pe o placă fixată la baza stîlpului se poate citi: „Este interzisă atingerea firelor electrice căci există pericolul de a fi electrocutat și ucis pe loc. Contravenienții vor fi pedepsiți cu amendă”.

● Nunta de argint după 25 de ani de la căsătorie, de aur și de diamant la 50 de ani și respectiv 60 de ani, sînt sărbătorite în general de perechile ferice care au putut să trăiască împreună o viață îndelungată, împărțind aceleași bucurii și necazuri. Iată însă că în satul Brettoniers din cantonul elvețian Vand, soții Roverchon au sărbătorit 70 ani de la căsătoria lor. Ei aveau 95 și 90 ani respectiv. Faptul este afit de rar încl nu s-a stabilit un nume pentru acest gen de aniversare, dar mergînd pe scara valorilor de la te la te, discutiile, probabil va căpăta numele de... nunta de radium.

MINCIUNA POATE SCURTA VIAȚA...

OAMENII DE ȘTIINȚĂ AFIRMĂ: CINE E PRIETEN CU ADEVĂRUL ÎȘI FERESTE INIMA ȘI NEVIEI

O veste tristă pentru minciogii! Trei grupe de cercetători din țări diferite — Austria, Olanda și Statele Unite au ajuns, în mod independent și paralel la una și aceeași concluzie oficializată în lucrări științifice: minciuna poate scurta viața. Argumentația, bazată pe studierea unui număr de circa 100 000 de cazuri este, pe scurt, următoarea: fiecare minciunos trăiește mereu cu teama de a fi „prins cu minciuna”. Nevii săi sînt încordăți o mare fracțiune de timp, inima lor bate mai repede, circulația singelui, funcțiile normale

ale ficatului, rinichilor suferă, cu trecerea timpului dereglări mai mult sau mai puțin accentuate. La minciogii notorii se observă, fără excepție, în decursul unei perioade mai îndelungate un zădărnîc nervos general foarte accentuat: Cu ajutorul mașinilor electronice, cercetătorii americani au calculat că un om care minte frecvent trăiește cu patru ani mai puțin decît ar fi normal la structura lui psihico-fizică. În același timp amintim că grupe de oameni de știință au ajuns la concluzia că minciuna ar putea fi lecuită asemenea unei boli psihice. Prima premisă pe acest drum — afirmă ei — este posibilitatea foarte precisă de a „diagnostica” minciogii. În cursul unor experiențe cu ajutorul unor

aparate fotografice speciale și instrumente optice de măsură, cercetătorii olandezi au depistat la 5 000 de persoane chiar și cele mai mici denaturări ale adevărului. Pupila ochiului omenesc — afirmă acești cercetători — prezintă o dilatare abia perceptibilă la orice minciună (dilatare care poate fi depistată chiar și la cei mai rușinați minciogii). În sfîrșit, spre liniștirea părinților, o constatare a acelorași oameni de știință: copiii „învață” de-abia după vârsta de opt ani să mintă „cu adevărat”. Minciunile copilărești, în anii foarte fragezi, nu sînt, de fapt, decît reprezentări fantastice ale realității. E. R.

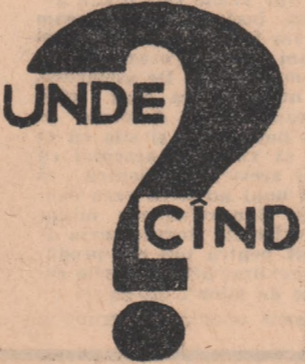
SĂPTĂMÎNA VIITOARE VĂ RECOMANDĂM:

PREMIERĂ TEATRALĂ: Teatrul „Lucia Sturza Bulandra”: „Comedia pe întinerie” de Peter Shter. Regizor: Valeriu Moiseșcu. Din distribuție: Ștefan Bănică, Mariella Petrescu, Puiu Hulubei, Gina Patrîchi, Wally Voiculescu-Pepino.

PREMIERĂ CINEMATOGRAFICĂ: „Corigența” de distribuție: Ștefan Bănică, Mariella Petrescu, Puiu Hulubei, Gina Patrîchi, Wally Voiculescu-Pepino.

ANGHELESCU, Ion Manu, Silvia Fulda, Alex. Giugaru, Gr. Vasiliu Birlic, Dem. Rădulescu, Puiu Călinescu etc. Billy Mincesol, producție engleză, semnată de John Schlesinger, cu: Tom Courtenay, Julie Christie, Wilfred Pickles.

HIROSHI OGURI și SIMFONIA I de Brahms. Concertul nr. 1 pentru vioară și orchestră de Paganini, solist Ion Voicu. CONFERINȚE: „Elnoretul” — la dimensiunea vieții contemporane”. Conferențiar: poetul A. I. Zălinescu. EXPOZIȚII: Expoziția de pictură — Richard Antohi. NOUĂȚI BELETRISTI: „Oul și sfera”. Poeme de Nichita Stănescu. „Mesele de a trăi” de Cezare Paveș.

Cinemateca anunță pentru

In ciclul „Abonament A” vor putea fi văzute printre altele, filmele „Orfeu Negro”, regia lui Marcel Camus (de la 1 la 7 ianuarie), „Fermecătorii inocenți” în regia lui A. Waïda (22—28 ianuarie), „Prietenule” în regia lui M. Antonioni (29 ianuarie — 4 februarie), „Goana după aur” realizat de Chaplin (5—11 februarie), „S-a întîmplat într-o noapte” de Frank Capra (12—18 februarie), „Vacanța domnului

Hulot” de Tati (4—10 martie). La seria abonamentelor „B” în ciclul filmului muzical vor fi prezentate filmele „Simfonia fantastică” de Cristian Jăques, „Actele vă rog” de C. L. Bragaglia iar la ciclul închinat melodramelor, din cele 5 pelicule selecționate amintim filmul lui Raj Kapoor „Vagabondul” și „Adio, domnule Chips” de Sam Wood.

ABATERI GRAVE

Cind cineva a adus vestea ca eleva s-a indragostit de elev, toata lumea a simbit indelung: amefeli trecatoare dupa care va urma inevitabil trezirea la realitate. Cea care a inceput sa dea serioase semne de neliniste a fost diriginta. Foarte emotionata, ea a atras atentia consiliului pedagogic ca eleva nu vrea sa se dezmeticeasca, desi personal i-a aratat de zeci de ori ca e absurd ca tocmai ea, premanita clasei, sa se indragosteasca de un elev atat de slab la invataura. Toți sintem raspunzatori de aceasta situatie și in primul rind dirigintele băiatului: acesta n-are decit să-și fină băiatul acasă, să-l pună în vedere, să-l interzică... In sfârșit, băiatul să-și vadă de cartea sa și să-l lasă faza în pace.

Dar, și după consiliul pedagogic, eleva a continuat să-l iubească pe elev.

Atunci, au fost chemați la

școala părinții fetei. Alarma de gravitatea situației, aceștia s-au interzis să iasă în oraș și chiar să mai stea cu cineva de vorbă. Pentru a le veni în ajutor, diriginta a hotărât ca la limba română și matematică să i se dea elevet un număr sporit de teme suplimentare.

Contra tuturor așteptărilor, eleva a continuat să-l iubească pe elev. Dar, făcându-i-se lehamite de atâtea sfaturi, cerți și amenințări, s-a hotărât să ia și niște note proaste. Era curioasă, nu mai luase nicio dată.

Iar la următorul consiliu pedagogic, nimeni nu mai manifesta vreun interes pentru un caz care nu mai avea nimic leșit din comun și se trecea la discutarea unor abateri foarte grave de la disciplina școlară.

DORU SCARLĂTESCU

Gata. Am găsit. E superb. Rai. Sus la munte. Ozon. Perspective. Nu panoramice. Profesionale. Ha, știu cu cine vorbești? Cu un cercetător principal. Sint șeful stației-pilot de acclimatizarea rațelor silbatice pe pșuniile alpine. Exact de ce te miri? Ce acolo nu plouă? Nu s'ă bălți? Și în definitiv, în vremea migrațiilor rațele nu traversează munții?

Mi m notat în grade, minute și secunde coordonatele geografice ale noului loc de muncă al fostului coleg de grădiniță și, cu mina apăsată solemn peste batista de la butonieră, i-am promis o vizită de curiozitate. Cu proxima ocazie, adică cu prima deplasare în interes de servici, mi-am respectat făgăduiala. Vorba unora ce fac teren: „o vizită în provincie e realmente fermecătoare cind și se plătește deplasarea, bașca diurna”.

Era o zi rădă. Soare, ploaie, eint, spic de zăpadă și țărăși soare. În preajma stației-pilot, m-au întâmpinat ospitalități cini ciobănești. Unul mi-a înfășcat servietă. Alul aparatul de fotografiat. Ceilalți modesti, străduți s-au mulțumit fără jenă cu darurile oferite: mănșile, fularul, stiloul, gluga de plastic. M-a scutit de continuarea ofrandelor apariția celui căutat. Ghinion. În locul îmbrățișărilor amicale mi se adresă distant, oficial:

— Inspector? De unde? De la ABCDEF... Delegația!

— Geografică, se poate? sint prietenul...

— Fără figuri de stil, seful. Cunosco meteahna. Înți asigurări, ochiade conciliatoare... pe scurt, zi, numele întreprinderii, oficiului, inspectoratului, direcției, seroticiului...

— Inspectia pionezelor uzate, am îngăimat mai în glumă mai în serios și i-am întins delegația.

— A cercetat-o îndelung.

La urmă, m-a pofit protocolar în localul stației. Aici imi prezentă precipitat 20 de cutii de pionez, nota de magazie, procesul verbal de scăzământ. Luind loc la birou se înarmă cu toc și hirtie și continuă pe același ton:

— Ce întocmim, minută sau proces verbal?

— S-a făcut, incuvințat el începind să caligrafieze nervos: „Astăzi 35 octombrie, anul...”

— Cum 35, omule? Luna are...

— Eroare. În octombrie m-au controlat, ajutat, îndrumat: cinci zile — Tănăsache de la oficiul de întors finul, opt zile — Iordache de la Direcția generală a purificării ozonului, zece zile — Costache de la Direcția contractărilor penelor negre de rată, cincisprezece zile — Mitache venit în supracontrol pe urmele lui Tănăsache, șapte zile Adamache de la controlul brizelor alpine care a plecat o-cum o oră. Total zile de inspecție într-o lună calendaristică, 34. Și încă ce zile! Fripte, dom'le! Am făcut analiza firelor de fin și penelor negre. Cantitativ, calitativ. Am luat probe și probe de ozon. Am determinat curenții turbionali creați de acareturile stației în unda brizelor matinale și nocturne. Am...

— Și concret cu ratele...

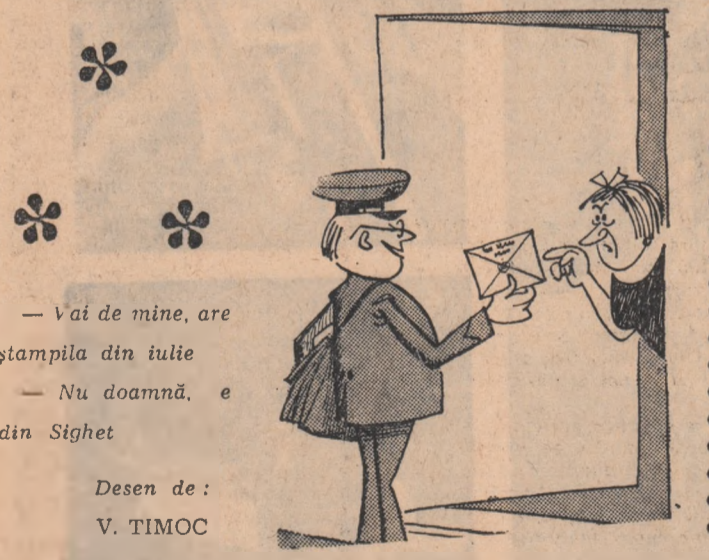
— Scriptic, stăm perfect. Inmatriculate: 500. Decedate: 375. Ecadate în timpul migrației de toamnă: 50. În cantină: 5. La fondul de reprezentare pe cară: 10. Acclimatizate: 2. Incă o inspecție și mă reproflez. Mă transfer.

— Unde?

— La Direcția bătuțul pt-roanelor în pantofi de inspector — preciză el sarcastic.

— Innoptind sub același acoperiș am dormit încalțat. Deh, mai poți avea încredere într-un astfel de prieten?

D. PAUL

— Vai de mine, are ștampila din iulie

— Nu doamnă, e din Sighet

Desen de: V. TIMOC

SATIRĂ

— Mă odihnesc pe minutarul tău până la unu și cinci — spuse musca pendulei.

— Ascultă sfatul cutiva care-ți vrea binele: pleacă înainte de ora unu.

Musca o acuză de egoism. Dar la unu pendula bătu ora cu atîta forță, încit musca își pierduse cunoștința, surzi și rămase înfirmă pentru tot restul vieții.

Culerul rupsse agățătoarea patonului. Acesta se făcu foc și pară:

— Idiotule, nici de atîta lucru nu ești în stare? Să mă fii? Atunci ce rost mai ai?

Culerul se scuza și-l rugă să se întoarcă, asigurându-l

— Mă odihnesc pe minutarul tău până la unu și cinci — spuse musca pendulei.

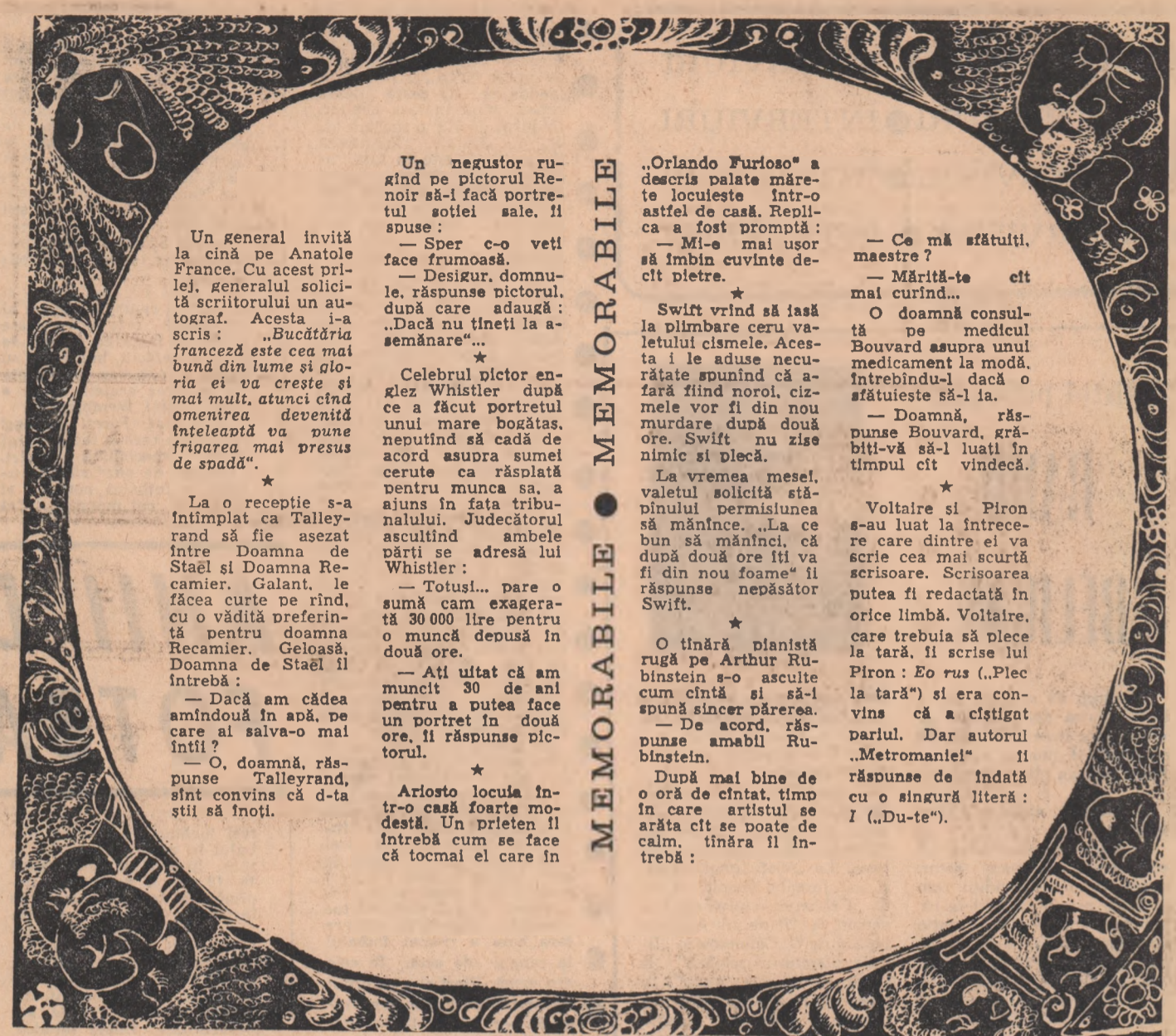
— Ascultă sfatul cutiva care-ți vrea binele: pleacă înainte de ora unu.

Musca o acuză de egoism. Dar la unu pendula bătu ora cu atîta forță, încit musca își pierduse cunoștința, surzi și rămase înfirmă pentru tot restul vieții.

Culerul rupsse agățătoarea patonului. Acesta se făcu foc și pară:

— Idiotule, nici de atîta lucru nu ești în stare? Să mă fii? Atunci ce rost mai ai?

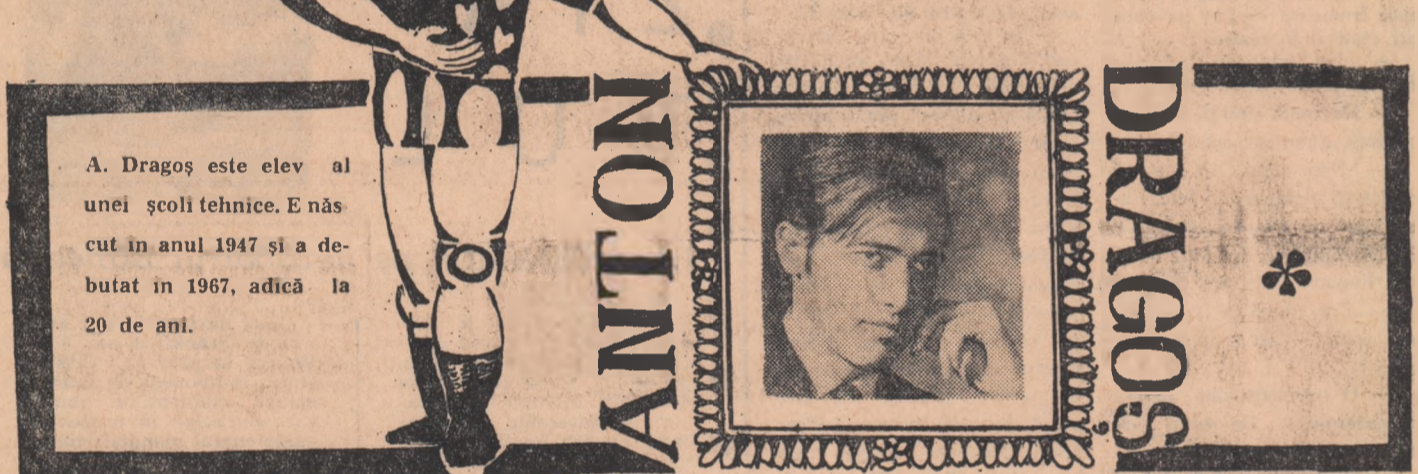
Culerul se scuza și-l rugă să se întoarcă, asigurându-l

MEMORABILE MEMORABILE

CĂLCÎIULULUI

AGHILE

A. Dragoș este elev al unei școli tehnice. E născut în anul 1947 și a debutat în 1967, adică la 20 de ani.

— Și concret cu ratele...

— Scriptic, stăm perfect. Inmatriculate: 500. Decedate: 375. Ecadate în timpul migrației de toamnă: 50. În cantină: 5. La fondul de reprezentare pe cară: 10. Acclimatizate: 2. Incă o inspecție și mă reproflez. Mă transfer.

— Unde?

— La Direcția bătuțul pt-roanelor în pantofi de inspector — preciză el sarcastic.

— Innoptind sub același acoperiș am dormit încalțat. Deh, mai poți avea încredere într-un astfel de prieten?

Il ia pe ocolite — Tovarășe director, cu dumneavoastră!

MARLBORO

— Era în stație, galbenă și încercinată de nopți albe și cu obraji lăsați nefireși, într-un început de scenă tandră, și el, cu gulerul ridicat și fără fular, plenzind puhav prin obraji, îi mîngia fruntea și ea, bătută de vînt și sprijinită de el, a scos din poșetă o plasă și a îndesat, din buzunarele lui, cîteva pachete de țigări, o școaltă, și, insistind, încă o școaltă.

Apoi s-a ridicat pe vîrfuri de căprioară împăiată, l-a sărutat somnoros, a piruietat trei pași de păpușă dezarticulată și s-a oprit, i-a făcut din mină, așa cum auzise că se face într-un film „mare”, cinci degete țepene și nicotinate la nivelul soldului și el, lovit de asemenea gingășie și-a fluturat ghiulul, după ce și-a scos precipitat mănșua, convingător și pliciosit, i-a întors cheia din virful capului și a oprit un taxi.

Văruita de la pantofii la cofură, abracadabrant de cu gust (vai, cum mă mai plicitește acest demodat mini-jupe, „profesind un serviciu de creație” (colaboratoare la o

casă de mode), onorată zilele trecute (discreție, te rog, discreție!) cu „Mențunea specială pentru dialogul cu linia îndrăzneată a creației artistice și transfigurare”, surmenată pretimpuriu (un pretimpuriu în recidivă), ah liniile, cît omnic!”, căscindu-și în stradă scaunele și teighelele, „cîtă liniște, oh, liniște algoritmică a omului modern”, declanșată de un resort aproa-

— Mă odihnesc pe minutarul tău până la unu și cinci — spuse musca pendulei.

— Ascultă sfatul cutiva care-ți vrea binele: pleacă înainte de ora unu.

Musca o acuză de egoism. Dar la unu pendula bătu ora cu atîta forță, încit musca își pierduse cunoștința, surzi și rămase înfirmă pentru tot restul vieții.

Culerul rupsse agățătoarea patonului. Acesta se făcu foc și pară:

— Idiotule, nici de atîta lucru nu ești în stare? Să mă fii? Atunci ce rost mai ai?

Culerul se scuza și-l rugă să se întoarcă, asigurându-l

— Mă odihnesc pe minutarul tău până la unu și cinci — spuse musca pendulei.

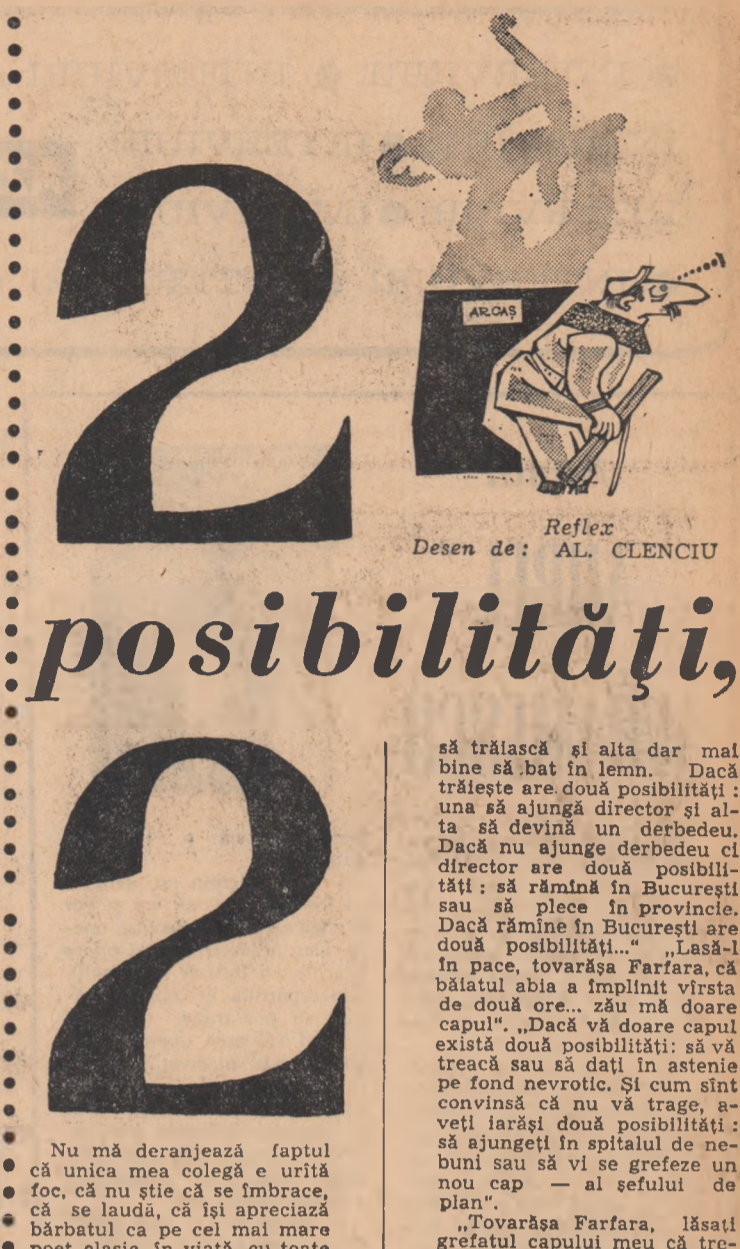
— Ascultă sfatul cutiva care-ți vrea binele: pleacă înainte de ora unu.

Musca o acuză de egoism. Dar la unu pendula bătu ora cu atîta forță, încit musca își pierduse cunoștința, surzi și rămase înfirmă pentru tot restul vieții.

Culerul rupsse agățătoarea patonului. Acesta se făcu foc și pară:

— Idiotule, nici de atîta lucru nu ești în stare? Să mă fii? Atunci ce rost mai ai?

Culerul se scuza și-l rugă să se întoarcă, asigurându-l

posibilități,

— Nu mă deranjează faptul că unica mea colegă e urîță foc, că nu știu să se îmbrace, că se laudă, că își apreciază bărbatul ca pe cel mai mare poet clasic, în viață, cu toate că nu a publicat în viața lui vreo poezie, dar mă deranjează și încă cumplit că le știe pe toate, dă la toți sfaturile, e un fel de enciclopedie ambulată. Dă sfaturi cu privire la creșterea copiilor (ea nu are) vorbește despre minunile laserului (nu și-a terminat nici liceul), iar în materie de bucatărie e un fel de tușă Aglaia (ea nu știu să facă o ciorbă de perisoare).

Mai ciudat e însă faptul că pentru fiecare stat are... două posibilități.

Azi dimineață, de pildă, seful ne-a propus să ne gîndim cum să ne organizăm mai bine munca în viitor. Ea a și intervenit: „Există două posibilități. Să organizăm bine munca și să n-o organizăm. În cazul cînd o organizăm bine există iar două posibilități: una să realizăm beneficii și alta, să nu realizăm din motive obiective. Dacă realizăm beneficii există două posibilități: să devenim rentabili sau să ne unificăm cu secția plan. Dacă devenim rentabili avem iar două posibilități: să...”. —, Tovarășă Farfara v-am rugat numai să vă gîndiți, decemdată felicități-mă că mi-a născut nevasta un băiețel!... „Băiețel ai spus. Are două posibilități: una

— Și acum îmi amintesc cu groază de monstrii cu care mă amenința soră-mea cea mare, atunci cînd nu eram cuminte. Bau-Bau era sub pat, era pe stradă, era în mîngea de fotbal, peste tot unde nu mă lăsa ea să mă joc. Seara, mai ales seara, dîrdăiam de frică în pat și nu aveam curaj nici să mă duc să aprind lampa: dacă mă papă Bau-Bau? Nu știu cum am făcut, cum nu am făcut, dar am scăpat de ghiarele lui și de dinții lui care sint acuziți... foc. Sint om în toată firea, deci uităsem și de Bau-Bau pînă într-o seară cînd am mers la restaurantul „Dundrea”. Alături, la o masă, un tătic, o mămăică și un băiețel de vreo 4 ani și ceva. Copilul era cam neastîmpărat și se tot plimba prin local. Lui nu-i plăcea concuial, iar sirup nu era. Tata ca să-l sperie i-a spus: „Dacă mai pleci de la masă te dau lui Bau-Bau să te mănînce”. „Dar unde-i Bau-Bau?”. „Ată-i acolo!”. Într-adevăr la masa vecină erau trei înși cu plete,

dărbî, mustăți și tot ce poate să-i dea omului aspect de Bau-Bau. Copilul s-a schimbat puțin la față și nu s-a mai ridicat de pe scaun. După vreo oră și jumătate, atit durează pînă îi se aduce un ficuțel (bine zis, c'ă din 30 de porții se face un ficuț întreg) ospătarul a adus celor trei robinsoni cîte o friptură. Lui tăticu i-a adus un mușchi, lui mămăica doi mititei (că mămăică mai puțin seara) și băiețelului „una de purceluș”. Copilul abia aștepta să vină ospătarul să-i pună o întrebare: „Nene, la Ba-Bai (acesta e plurahul) de acolo ce le-ai dat, friptură de copil?”. „Care Ba-Bai pușor?”. „Aceta de colo?”. „Nu e nici unul Ba-Bai, sint actori la estradă”.

Să vedem acum cum o să mă sperie tăticul pe copil. „Te dau la Bau-Bau să te pape”, nu mai merge. Poate: „Te dau pe mîna actorilor”. Dar nici asta nu merge că tata e critic de teatru.

— Mă odihnesc pe minutarul tău până la unu și cinci — spuse musca pendulei.

— Ascultă sfatul cutiva care-ți vrea binele: pleacă înainte de ora unu.

Musca o acuză de egoism. Dar la unu pendula bătu ora cu atîta forță, încit musca își pierduse cunoștința, surzi și rămase înfirmă pentru tot restul vieții.

Culerul rupsse agățătoarea patonului. Acesta se făcu foc și pară:

— Idiotule, nici de atîta lucru nu ești în stare? Să mă fii? Atunci ce rost mai ai?

Culerul se scuza și-l rugă să se întoarcă, asigurându-l

— Mă odihnesc pe minutarul tău până la unu și cinci — spuse musca pendulei.

— Ascultă sfatul cutiva care-ți vrea binele: pleacă înainte de ora unu.

Musca o acuză de egoism. Dar la unu pendula bătu ora cu atîta forță, încit musca își pierduse cunoștința, surzi și rămase înfirmă pentru tot restul vieții.

Culerul rupsse agățătoarea patonului. Acesta se făcu foc și pară:

— Idiotule, nici de atîta lucru nu ești în stare? Să mă fii? Atunci ce rost mai ai?

Culerul se scuza și-l rugă să se întoarcă, asigurându-l

● INTERVIURI ● INTERVIURI ● INTERVIURI ● INTERVIURI
 INTERVIURI ● INTERVIURI ● INTERVIURI ● INTERVIURI
 INTERVIURI ● INTERVIURI ● INTERVIURI ● INTERVIURI
 ● INTERVIURI ● INTERVIURI ● INTERVIURI ● INTERVIURI

AZI

Acad.

AUREL

AVRAMESCU

In numele unui grup de cadre didactice de la Școala generală Dîmbroca, raionul Buzău, învățătorul Burlacu Aurel se interesează de problemele documentării științifice. În acest scop, ne-am adresat acad. Aurel Avramescu, șeful secției de documentare al Academiei:

Activitatea omului contemporan necesită un permanent contact cu realizările științifice. Dar actualmente are loc în lume un proces exploziv de dezvoltare a cercetării, o acumulare uriașă, fără precedent, de date științifice noi în cele mai diferite domenii. Ce posibilități de informare sînt oferite astăzi tinerilor intelectuali care vor să-și ridice nivelul de pregătire profesională?

— În fața noianului imens de informații ce ne parvin de pretutindeni orice intelectual trebuie să-și însușească metode moderne de informare care permit o orientare justă, o dozare optimă a efortului denuș, o eficiență maximă în selecția documentelor și a informațiilor. Soluția ce se oferă în căutarea surselor „relevante” pentru o temă dată este de a explora informațiile despre „informații”, adică revistele zise „secundare”, referative și signalactice, cataloagele cu fișe ordonate pe materii ale centrelor de documentare și ale marilor biblioteci, cu alte cuvinte de a consulta un sistem informațional. Studiul aprofundat urmează a fi rezervat doar documentelor astfel selectate, pe teme înguste cercetate de colective restrînse, laboratoare și secții de cercetare. Se impune întocmirea unor cataloage cu fișe clasificate după termeni caracteristici „controlați” adică verificate și fi efectivi în operații de regăsire. Centrele de documentare pot să dea îndrumări asupra elaborării unui sistem informațional responsabil.

— Pentru a nu pierde timpul cu lucrări de slab factură există criterii de apreciere a lucrărilor științifice? — În principiu nu, deoarece înșiși autorii nu vor și vor fi chemați să-și aprecieze opera. Dar reflectarea unei opere apărute nu înfățișează prea mult. Din repartiția în timp a citărilor se pot trage concluzii privind valoarea operelor publicate. Am încercat personal să exprim pe cale matematică aceste relații care sînt încă în curs de explorare. Pînă atunci se recomandă orientarea după conținutul recenzilor, a comentariilor etc.

— Ce trebuie să facă un tînr care vrea să fie „la zi” cu realizările științifice din domeniul său de activitate? — După ce a învățat să caute și să selecteze sursele de informare cele mai sigure, mai serioase, mai compacte, să învețe să le citească, să le prelucreză, să le conspiceze, să-și organizeze din timp o evidență a lor. Pentru a le consulta trebuie să învețe să citească în cel puțin 2-3 limbi de circulație mondială. Altfel este condamnat a citi meru surse de mai redusă importanță. Trebuie să-și însușească tehnica cea mai înaintată a muncii intelectuale deoarece timp de 30-40 de ani cît îi stau în față numai cu metode eficiente de lucru va putea să rezolve operativ problemele din ce în ce mai complicate ce se pun.

— Exclue oare munca de documentare științifică posibilitatea cultivării pasiunilor literare, muzicale sau de altă natură? — Din contra cred că o astfel de pasiune este salutară spre a oferi o „deconectare” de problemele profesionale, ceea ce se recomandă pentru că revenirea la ele ocazională valoroasă și sugestivă. Dar se cere a fi chiar excentric. Exemple în acest sens abundă. Einstein era violonist, Planck un bun pianist. Dintre savanții români știm de preocupările literare apreciate ale profesorului Barbilian cunoscut sub pseudonimul de I. Barbu.

Artistul poporului

RADU
BELIGAN

Un grup de studenți de la Universitatea din Craiova și elevii unor licee din București ne roagă să punem actorului Radu Beligan cîteva întrebări:

— Cum ați ajuns un mare actor? — Dacă dumneavoastră mă considerați un mare actor, numai în aceste condiții am să încep prin a vă declara că am avut o puternică vocație moștenită de la tatăl meu, puțină vreme actor la Teatrul Național din Iași, vocație care a evoluat repede într-o veritabilă intoxicație deoarece nu visam, nu doream, nu respiram decît teatru. După aceasta a urmat muncă, muncă și iarăși muncă. O disciplină de fier, o viață cumpătată și un mare respect pentru spectatori.

— Unde, cînd ați debutat, cu ce? — În toamna anului 1938 la Teatrul „Muncă și voie bună” condus de Victor Ion Popa într-o comedie adaptată de M. Sadoveanu după Labiche, „Zilele vesele după război”.

— Ce rol v-a pus cele mai grele probleme? — Rolul lui Hlestakov din „Revizorul” lui Gogol, rol considerat „Hamletul” comediei.

— Aș vrea să transcriu cea mai frumoasă replică pe care ați rostit-o în teatru. — „Nu capitulez!” Replica finală din „Rinocerii”.

— De unde sînteți, ce erau părinții dumneavoastră? — M-am născut în cătunul Filicești, comuna Galbeni (interesant că aceasta este anagrama numelui Beligan) județul Roman. Tata era telegrafist C.F.R., după ce fusese doi ani actor — iar mama casnică.

— O întrebare din partea reporterului: Ce roluri de ziarist ați interpretat? — Voicu, din „Ultima oră” de M. Sebastian, Cerchez din „Ziaristi” lui Mirodan, Chit-

laru din „Opinia publică”, și în „Anii negri” tot de A. Baranga (o apariție scurtă).

— V-ar fi plăcut cumva să faceți ziaristică? — Da! Am și făcut. La Iași, am publicat în „Insemnări ieșene” și „Opinia”, cronici teatrale, pe cînd eram elev de liceu. La „Viața românească” și în „Jurnalul literar” al lui G. Călinescu o plachetă de versuri la 20 de ani consemnată și de G. Călinescu în „Istoria literaturii române” la sfîrșit, printre cei „mulți”. În luna februarie va apare un volum de însemnări despre teatru și despre viața întîlnit „Pretexte și subtexte”, în Editura Meridiane.

— Ce păreră aveți despre fotbalul nostru? — Am convingerea că deținem talente remarcabile dar că nu s-a găsit încă structura organizatorică care să le cultive în chipul cel mai potrivit.

— Ca actor, ce părere aveți despre cronicile teatrale? Și despre cronicari? — E un document în care toată lumea se pricepe și are idei... Eu la 17 ani eram cronicar dramatic și dădeam sfaturi actorilor. În cartea mea mă ocup destul de mult și de această problemă a criticii dramatice.

— Care a fost cel mai mare actor de teatru din lume? — În artă nu există adevăruri absolute. Apoi amintirea măiestriei unui actor dispare odată cu ultimul său contemporan. De aceea nu pot vorbi decît despre actorii în viață. Cred că astăzi cel mai mare actor al lumii este Lawrence Olivier! Din păcate el este actualmente lovit de o boală necrutătoare; publicul britanic vorbește cu inima strînsă despre „gigantul muribund”; el joacă cu aceeași fervoare seară de seară pe scena Teatrului Național Englez pe care îl conduce. Vreau să cred într-o minune a medicinei și a artei!

Cerul Budapestei avea în acea dimineață de toamnă, cînd urcam spre platoul pe care se află sediul agenciei de presă M.T.I., o înfățișare londoneză. O ceață deasă cobora pînă în fața ochilor. În jurul orei 9, o mașină albă, un „Opell”, înaintea lin și se oprește în fața agenciei. Un tînr coboară grăbit, nu mai așteaptă liftul și urcă scările pînă la etajul trei, unde se află redacția de sport. Salută ceremonios și se prezintă simplu: Albert.

— Asa l-am cunoscut pe „Flori” — cum l se spune în întreaga țară. Numele de Albert este pronunțat numai în cronicile sportive și la posturile de radio. În rest, toți cel care-l cunosc, începînd cu fetița lui de 3 ani și terminînd cu redactorul-șef al redacției de sport, îl spun „Flori”. Am adoptat și eu acest nume intim (Albert a zîmbit) și-am început discuția.

Albert este un interlocutor extrem de dificil pentru reporter. Deși trăiește, și la propriu și la figurat, în lumea gazetarilor, el însuși este gazetar sportiv la M.T.I. din anul 1959, deși este alături de sociabilii inchi are prieteni toți puștii de pe strada lui, cu greu acceptă să facă declarații, să dea interviuri... „Pe teren, în dialogul cu balonul, cu adversarul, acolo spun tot ce am de spus”.

— O scurtă paranteză mi se pare edificatoare. Ziaristi și specialiști brazilieni, apreciîndu-l ca cel mai bun înaintas al Campionatului mondial de la Londra, l-au invitat să joace timp de trei luni alături de fotbalistii de aici. Întors în țară, Albert abia a fost convins de redactorul lui șef să-și mărturisească impresiile despre țara care a ridicat fotbalul la rangul de artă. În cele din urmă, Flori și-a asternut impresiile pe hîrtie și nu regretă pentru că și-a confirmat încă o vocație: aceea de povestitor talentat.

— Unli din marii fotbalisti — îi spun lui Flori — au descoperit fotbalul prin intermediul altor sporturi. Al-

bert cum s-a apropiat de fotbal? — Prin-tr-un vis. Aveam 8 sau 9 ani, nu mai știu exact cîti, și încopusem, prin clasa a doua sau a treia să bat mingea împreună cu colegii de școală. Era în epoca de glorie a tripletei de aur — Cocsis, Hidekuti, Puskas. Am visat într-o noapte că eu eram Nandy (Hidekuti — n.a.). Am jurat atunci — și stii cum jură copiii în naivitatea lor — să ajung centru înaintas. (Aruncă lui Albert o mînușă).

— Visul s-a împlinit — îi spun. Ești centrul înaintas al naționalei maghiare, poate la fel de bună ca echipa de aur; ai refăcut, împreună cu Varga și Farkas, o tripletă de valoare a ceea care a înspăimîntat Wembley-ul. — Eroare. Faceți — n.a. — eroare pe care o fac și unli dintre specialiștii noștri. „Tripletă de aur” rămîne u-nica în fotbalul nostru și poate în cel mondial. Cel

— Mi se pare, Flori, că ai trecut prea repede peste încercările tale fotbalistice. N-ai vrea să revenim la... copilărie? — Mă rog, dacă se insistă. M-am născut în 1941 și am trăit pînă la 11 ani într-un mic oraș din țară. În 1952 m-am mutat la Budapesta. Am devenit, în același an, jucător legitimat, ca pitic, la clubul Ferencvaros. As numi această perioadă, pînă în 1957, cînd am devenit junior, ANII DESCOPERIRII.

— Înca de pe vremea cînd

— Înca de pe vremea cînd

jucam la pitic, apoi la juniori, am mîncat cu ochii, cu gura, jocul tripletei. Rămîneau singur pe teren și încercam să refac fațada de gol, să sutes în boarta goală, ca Nandy sau ca Puskas. Plineam minute în sir cînd nu reușeam, și alergam de bucurie, pînă cădeam obosit.

RIRII FOTBALULUI. Drumul mi-a fost luminat de stele prea mari (Albert și aceleasi exemple: Cocsis, Hidekuti, Puskas) și poata de aceea, mai tîrziu am trăit clipe de ezitare, care mă îndemneau să renunț. Albert dădorește „momentul salvării” unul om cara,

ANII DESCOPERIRII FOTBALULUI

Interviu cu FLORIAN ALBERT
 în exclusivitate pentru
 Știința tineretului

— Înca de pe vremea cînd

— Înca de pe vremea cînd

— Înca de pe vremea cînd

SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

ÎNTÎR- ZIA- TUL

Interviu „blitz” pe aeroportul Băneasa

Cristian Gațu, aci în aeroportul Băneasa? Cînd colegii lui, Costache II, Penu Moldovan, Paraschiv, Lîcu și ceilalți înfruntă „ostilitățile” în maratonul handbalistic, ce are loc în aceste zile în R.F. a Germaniei? Imposibil. Ne apropiem. „D-ta aici?” „După cum vedeți. Am avut examene la facultate. ...”

...Ieri dimineață, cu avionul de Frankfurt am Main, tînarul handbalist Cristian Gațu, component de bază în echipa studenților români care participă în prezent la campionatul mondial studențesc (R.F. a Germaniei: 4-12 ianuarie) a plecat să se reîntîlnescă cu colegii lui și să-și rela locul în formație. Cu cită nerăbdare este aș-

teptat jucătorul coordonator de joc, „spiridusul” echipei, omul de dribling, derutant, care fentează cînd nici nu te aștepti, marchează și da-sează mingi ideale din poziții incredibile. Absența sau... întîrzierea lui are o justificare mai mult decît plauzibilă: Cristian Gațu a mai rămas cîteva zile acasă pentru a-și îndeplini (a se citi susține niște examene) unele obligații pe care le are ca student în anul V la Facultatea de construcții. Cit de frumos îl vede unii sportivi și-și permit să „absentă” pentru atari motive! — Veți fi în plenitudinea forțelor? Examene, emoții, ore de studiu îndelungat... — Cînd e vorba de handbal, uit totul. — Ce crezi?... — Cred în zeita înaripată, deci cred în victoria noastră, a handbalului românesc. Niciodată nu m-am înșelat. Merg la sigur 99 la sută cîștigăm 1 la sută e... modestie. Am debutat la C.M. din Suedia și, făcînd comparație, îmi dau seama că, acum, drumul spre marile trofee este mult mai ușor. — Dar cînd ai văzut rezul-

tatul de 8-9 la pauză în primul meci cu norvegienii? — Am avut o tresărire; mi-am închisuit cum arătau băleții la pauză. Norvegienii sînt buni. Li cunosc. Au o echipă de tineri talentați și foarte tehnici. Echipa noastră cuprinde, la fel, elemente tinere, dornice să se afirmen și să realizăm în fotbalul nostru pe scena mondială. Mulți dintre noi avem și rutina meciurilor grele, cu adversari puternici. Și, în plus, sîntem și încăpătinați! Văd în semifinale următoarele echipe: R.F. a Germaniei, U.R.S.S., Cehoslovacia și... România. În finală? România și R.F. a Germaniei, în cazul cînd nu joacă cu noi în semifinale, sau România — U.R.S.S. Practic, nu ne putem înfîlîni cu toate. — Am rămas bucurios, dar și circumspect față de entuziasmul, încrederea și mărturisirile lui Cristian Gațu. Dar ne-am zis, în sine noastră, că-l bine că-l as... Un sportiv nu poate pleca la... „stălele” gîndind la... Și i-am (le-am) urât succesul pe care și-l doresc!

V. CĂBULEA

SIMFONIA REGĂSIRII ÎN ALB

Tînarul acela cînta ca păsările cerului, liber și dezinvolt, alergînd gîndul spre seninul cu soare, cochetînd tristețea unei iubiri neîmpărtășite, și dorul revederii, și beția iluziei de-o seară cu o dragoste dorită. Se spune că tînarul acela cînta ca păsările cerului în mai cînd liliacul înflorește iar bluza de feoară e fidelă sentimentelor ce se alungă mai în joacă cu cochetăria fetei frumoase, mai cu gravitatea fetei timide și noaptea e senină ca o părere siderală că totul e etern. Și dragostea și im-

plinirea dar mai presus ca ele năzuința spre ele. E eternă poate ca tînarul acesta purtînd sub frunte imaginea fetei care n-a venit, dar va veni într-o seară poate cu beție de tei și vorbe de dragoste obișnuite oamenilor, neobișnuite doar o singură dată omului. Și tînarul cîntă ca păsările cerului aplecat pînă la contopire cu corzile inimii unei viori mai înalte decît el, mișcate ba năvalnic ba duos așa cum e și dragostea. Și bălatul acesta cam hirsut, făcînd din tobele sale punte spre mulțime, e

frumos căci mîna face versuri și versurile netezesc purității ce duc spre bucurii. Era o tînră care cînta ca păsările cerului pe un text cu cele mai banale cuvinte, previzibile ca într-un dicționar. Cu o definiție cam retorică și o concluzie. Ce e fericirea? Ce e bucuria? — cînta tînră cele mai obișnuite vorbe din lume și și-a ridicat fruntea și zîmbetul l-a descrescînt umbrele clamînd — vai ce banal, vai ce banal frumos: „Iubire, iubire”. Și dincolo vorbele făceau volute chemînd lumină în întuneric, încercînd cu coroană

de soare profilul bălatului din visul neliniștit de cuvîntul nestatornic, zburător. Și tînarul acela cu minicile sufletece era frumos ca păsările cerului cînd dimineața gîndul pune imaginea lingă imagine realcîntînd povestea unei nopți cu dragoste, adevărată și mai statornică decît tinerețea. Și toți oamenii sînt frumoși cînd cîntă ca păsările tinere ale cerului, în noaptea cu liliac de mai, simfonia regăsirii în alb. A zecea, a purității.

Text: A. VARTAN
 Foto: E. HÜFER

de peste hotare

CORRESPONDENȚĂ DIN PARIS

Ne întimpină un om viguros clădit, cu o expresie severă, măturându-și calmul și spiritul de ordine, cu suris amabil și înălțat pe care îl întinse reținut, izvorind — alit cit se lasă descifrat — dintr-o sinceritate intransigentă. Este LUCIEN TRICHAUD, director numit al Federației Franceze a Caselor de tineret și cultură, în fapt — cum mi se explică pentru a avea mai bine precizat rolul ce-l deține — președinte activ al Federației.

— Sunt întotdeauna foarte încântat să primesc un prieten român, prilej concret de a-mi evoca ospitalitatea intimă pe care am întâlnit-o în vizita făcută în țara dumneavoastră.

Acestea fiind cuvintele cu care a debutat convorbirea cu domnul Lucien Trichaud, se înțelege că ea s-a prelungea mult peste normele prestabilite unui interviu, dând posibilitatea de a cunoaște diverse aspecte ale activității celor 130 case pentru tineret și cultură, toate alcătuite pe a-celeși criterii de bază dar având sferă de cuprindere și posibilități materiale diferite.

— Desigur numele lor acordă predominanță tineretului și, de aceea, casele pentru tineret și cultură sunt frecventate și animate în majoritatea de tineri, dar sint deschise în egală măsură întregii populații din

o cuprinzătoare educație populară. După cum am mai afirmat, consider educația populară o invenție europeană corespunzând în Europa secolului XIX și la începutul secolului XX unei mari mișcări sociale legate de revoluția industrială, de dezvoltarea rurală, de accesul crescând al populației la viața politică, de trezirea sentimentului național. În viziunea mea, educația populară de azi pe care o întreprindem prin instituțiile Federației este fidelă originilor sale, fiind generatoare de acțiune, contribuind la formarea oamenilor. Fac afirmația însoțind-o de aceea că în diverse etape străbătute au avut loc schimbări importante, în raport cu viața socială care a devenit din ce în ce mai complexă. Cred că în condițiile Franței, viața socială devenind din ce în ce mai complexă, mai dificilă, din cauza extinderii vieții urbane sau a construcției de mari ansambluri arhitectonice, de orașe marginale, a dificultăților de transport, a migrației spre oraș se cere reflectat la versul „Tă-

Cu Lucien Trichaud despre CASELE DE TINERET ȘI CULTURĂ

cartier, comună sau grupări de comune. Zona geografică în care funcționează trebuie să fie delimitată în funcție de realitățile demografice, sociale, economice și administrative.

Casele de tineret și cultură oferă întregii populații — adolescenți și adulți — posibilitatea de a lua cunoștință de aptitudinile lor, de a-și dezvolta personalitatea și a se pregăti să devină cetățeni activi ai unei comunități vii.

Fiecare casă pentru tineret și cultură este în fapt o asociație acreditată și controlată de Ministerul tineretului și sportului, afiliată Federației Franceze a Caselor de tineret și cultură, al cărui director numit am cinstea să fiu de un număr însemnat de ani, după cum mă trădează și vîrsta... (suride interlocutorului, conținând fără a zăbovi asupra ușurului protest din parte-ne, aprope de vîrstă).

Ce condiții trebuie să îndeplinească pentru a fi membru al Casei de tineret și cultură?

— Mai întâi să dorești aceasta; și cine nu dorește să-și verifice și valorifice aptitudinile, să participe la manifestări culturale și sportive ca spectator sau constructor al acestor manifestări? De asemenea, se plătește o cotizație anuală de 12—15 franci pe an. Pentru tinerii până la 18 ani suma este mai mică. Pe lângă aceasta, pentru a lua parte la activitatea de cerc sau de club se plătește o anumită taxă. Cred că explicația, cheia suc-

cesului în participarea pe care o avem în numeroase locuri, se află în faptul că tinerii, ca de altfel toți membrii caselor noastre de tineret și cultură, sint liberi în a opta pentru activități în funcție de preferințe, că acestea sint inspirate de înseși cererile tinerilor.

Cu amabilitate, interlocutorul a oferit în continuare amănunte asupra programului de activități pregătite și realizate de cei care frecventează casele de tineret și cultură în timpul liber și fac ceea ce le place și cum le place — înfîntări, distracții, activități educative: fizice, practice, intelectuale și artistice la alegerea lor; despre faptul că în cadrul acestor instituții tinerii pot afla informațiile ce le sint necesare, confruntau diverse puncte de vedere, pregăti spectacole și călătorii, or-

gizate servicii sociale pe care le estimează ca utile. Am reținut, de asemenea, rolul ce revine animatorilor voluntari care ajută activ funcționarii salariați, al căror număr este restrîns. În fruntea caselor de tineret și cultură se află un director — temporar sau permanent — (interesant că, pentru a ocupa munca de director permanent, trebuie să urmeze cursuri cu durata de 2 ani organizate de Federația caselor de tineret și cultură) care lucrează benevol, primește o anumită indemnizație sau este plătit (sint doar 450 de directori plătiți) și are datoria de a organiza singur sau cu ajutorul colaboratorilor săi diverse activități, de a colabora permanent cu Consiliul educativ al Casei de cultură.

— De fapt, subliniază în continuare Lucien Trichaud, Consiliul Casei este organul esențial, avînd scopul de a asigura un climat de simpatie fermă, fiind nu numai animatorul colectiv al activității casei, dar și intermediarul între director și masa membrilor. Și nici nu s-ar putea altfel, dacă avem în vedere faptul că sint case de tineret și cultură în cadrul cărora tinerii pot opta pentru 50 de activități diverse. E vorba de casele mari, cum ar fi cea de la St. Germaine.

Mă veți întreba ce urmărim în principal prin activitatea noastră și va fi greu să rezum răspunsul. Dar pentru că rolul unei convorbiri este totuși acela de a duce la esențial, aș spune că urmărim să realizăm

rile care n-au legende vor fi condamnate să moară de frig” și de a crea în consecință învierea educativă, animația culturală globală. Termenul pretabil la confuzii mi se pare convenabil pentru susținerea ideii mele, fiindcă grupează multiple activități umane. O argumentare completă va duce la concluzia că educația reprezintă, într-un anume fel, un început etern. Pentru aceasta trebuie adesea revenit la surse. Avantajul pe care noi îl avem față de Sisif — fundamental, de altfel — este că noi nu mai sintem singuri. Sintem cîteva mii de Sisifi.

Am menționat expunerea domnului Trichaud, înțelegînd că vizează o explicație profundă a menirii Caselor de cultură, o justificare a oportunității lor.

— „Cea mai frumoasă profesie a omului, spune Saint-Exupéry, este de a uni oameni”. Este, de altfel și țelul pe care și-l au așezat casele noastre de tineret și cultură. A încheiat Lucien Trichaud, invitîndu-mă ca pentru a obține o imagine mai concretă să vizitez cîteva dintre cele peste o mie instituții culturale cuprinse în Federație. Invitație a căreia î-am dat curs.

Evoindu-mă încă o dată impresiile frumoase prilejuate de vizita în România, interlocutorul — la invitația noastră — a adresat cititorilor noștri un salut pe care îl reproducem în facsimil.

NICOLAE DRAGOȘ
ianuarie, 1968

BONN: Social-democrații cer încetarea bombardamentelor asupra R. D. Vietnam

Poziția adoptată de Partidul Social-Democrat din Germania față de războiul din Vietnam a provocat încordarea relațiilor sale cu partenerul de coaliție guvernamentală, Uniunea Creștin-Democrată, relațiozitatea agenția FRANCE PRESSE.

După cum s-a anunțat, cu prilejul unei reuniuni a Comitetului său executiv, P.S.D.G. a dat publicității o declarație, în care se

pronunță pentru încetarea imediată a raidurilor americane asupra Vietnamului de nord și pentru tratative de pace între toate părțile, inclusiv Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de sud. Purtătorul de cuvînt al U.C.D., Arthur Rathke, a reacționat prompt față de această poziție, declarînd că, după părerea conducerii U.C.D., declarația social-democraților ar reprezenta „un amestec în treburile interne” ale S.U.A.

AMÎNARE A CONFERINȚEI DE LA RABAT?

Agencia M.E.N. anunță că Republica Arabă Unită a propus în cadrul ședinței de sîmbătă a Consiliului Ligii Arabe ca cea de-a cincea conferință arabă la nivel înalt care urma să aibă loc la 17 ianuarie, la Rabat, să fie amînată. În cadrul acestei ședințe s-a luat notă de faptul că Siria și Arabia Saudită nu sint de acord cu convocarea acestei conferințe. Apoi, delegația R.A.U. a propus amînarea conferinței arabe la nivel înalt pentru o dată ce va fi fixată ulterior prin consultări între statele

membre. O hotărîre definitivă urmează să fie luată, probabil, luni.

• TODOR JIVKOV, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului Miniștri al R. P. Bulgaria, l-a primit sîmbătă, 6 ianuarie, în vizită de prezentare pe Nicolae Blejan, noul ambasador al Republicii Socialiste România în Republica Populară Bulgaria. La primire, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească, a participat Ivan Basev, ministrul afacerilor externe al R. P. Bulgaria.

TELEGRAMĂ

Tovarășul ALEXANDER DUBCEK
Prim-secretar al Comitetului Central al
Partidului Comunist din Cehoslovacia

PRAGA

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român și al meu personal vă adresez cele mai calde felicitări cu prilejul alegerii dv. în funcția de prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia.

Vă urăm succes deplin în activitatea dv., a Partidului Comunist din Cehoslovacia, pentru prosperitatea și înflorirea Republicii Socialiste Cehoslovace, pentru bunăstarea și fericirea poporului cehoslovac.

Îmi exprim cu acest prilej convingerea că relațiile de prietenie frățească și colaborare multilaterală dintre România și Cehoslovacia, dintre partidele noastre, se vor dezvolta continuu în interesul popoarelor țărilor noastre, al unității sistemului mondial socialist și a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, în interesul cauzei socialismului și păcii în lume.

NICOLAE CEAUȘESCU
Secretar general al Comitetului Central al
Partidului Comunist Român

București, 6 ianuarie 1968

Noul prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia

PRAGA 6 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, tovarășul Alexander Dubcek a fost ales prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia. În legătură cu aceasta, agenția C.T.K. transmite date biografice în care se arată că el s-a născut la 27 noiembrie 1921 în Ugrovec, raionul Topolceany, în familia unui muncitor tîmplar progresist. În 1939, la vîrsta de 18 ani, în timp ce se califică în meseria de lăcătuș, a intrat în rîndurile Partidului Comunist din Cehoslovacia, aflat în ilegalitate, a participat la activitatea de partid și mișcarea de rezistență antifascistă. Între 1942 și 1944 a lucrat ca fierar la uzinele „Skoda” din Dubnica pe Vah și a luptat în rîndurile partizanilor în perioada războaielor naționale slovace pentru făurirea unui stat unic al cehilor și slovacilor.

După eliberarea Cehoslovaciei, tovarășul Dubcek a lucrat ca muncitor într-o fabrică, unde totodată a ocupat și diferite funcții de partid. În 1949 a fost numit secretar cu probleme organizatorice și apoi prim-secretar al Comitetului raional de partid din Trenčin.

Din 1951, A. Dubcek lucrează în aparatul C.C. al P.C. din

Slovacia la Bratislava, apoi în 1953 devine prim-secretar al Comitetului regional de partid din Banska Bystrica. A absolvit cursul fără frecvență al Facultății de științe juridice a Universității Komenskî din Bratislava, iar în 1955—1958 a terminat Școala superioară politică de pe lângă C.C. al P.C.U.S. la Moscova.

Din 1958 ocupă importante funcții de partid, iar la Conferința Națională a P.C. din Cehoslovacia, în anul 1961, a fost ales secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia.

În anul 1962, A. Dubcek a fost ales membru al Prezidiului și secretar al C.C. al P.C. din Slovacia și, în același an, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia. În 1963 a devenit prim-secretar al C.C. al P.C. din Slovacia. El este deputat în Adunarea Națională și în Consiliul Național Slovac.

PIRAȚII DE PE ROUGHS TOWER

• „Cel mai mic stat — cea mai bună muzică” • 4 locuitori

La acest început de an, marele succes de librărie în Anglia este cel al „Atlasului cerului”, editat de TIMES, ale cărui 15.000 de exemplare au fost epuizate fulgerător, fiind necesară reimpresarea unui nou lot. În același timp, se remarcă o adevărată asaltare a magazinelor de articole optice în căutare de lunete astronomice.

Umorii și sociologii caută să explice fenomenul. Pentru unii, e vorba de o măsură de precădere a englezilor ca să poată urmări „creșterea astronomică” de prețuri așteptate în viitorul apropiat. Pentru alții, totul se reduce la o „evadare” a englezilor de rînd în fața valurilor succesive de „austeritate”.

Dar în cea de-a patra zi a acestui început de anuarie, un episod radiofonic a avut darul să aducă zîmbetul pe fețele nu prea bine dispușiilor cetățeni ai Britaniei. Manevrînd radio-receptorii, ei au fost atrași de un excelent program de muzică de dans întrerupt de reclame care, în mod obișnuit, nu se difuzează pe rețeaua posturilor britanice. Din timp în timp, un anunț: „Aici radio Sealand. Cel mai mic stat din lume vă oferă cea mai bună muzică de pe Pămînt”. Acizăți în materie de Sealand, a cărei scurtă istorie o cumosc radio-ascultătorii englezi au gustat amuzați inspiratului anunț. Pentru că ambele afirmații erau perfect adevărate. Muzica era foarte antrenantă și „statul” în chestiune e, fără nici un dubiu, cel mai mic din lume.

Sealand (în traducere „pămîntul mării”) este, de fapt, o ce-

che fortăreață în larg, cunoscută sub numele de Roughs Tower și situată la 18 kilometri de coasta britanică. Mai precis, este vorba de o platformă de ciment pe piloni, care măsoară circa 600 metri pătrați.

Declarația de „naștere” a noului stat a fost făcută în septembrie de Roy Bates fost proprietar al postului de radio-pirat „Radio-Essex” și actualmente patronul lui Roughs Tower. El a devenit automat, capul statului Sealand. Faptul fiind anunțat într-o sîmbătă, a fost înregistrat de britanici ca un amuzament pentru week-end. A doua zi, presa ținea însă să releve că gluma era numai pe jumătate glumă: noul stat a înformat Foreign Office-ul de existența lui și a trimis, de asemenea, o notificare la O.N.U.

Decomandat, chestiunea nu e definitivă tranșată. Roughs Tower se află în afara apelor teritoriale engleze, însă amiralitatea britanică revendică dreptul de proprietate ca fiind cea care a constituit mica fortăreață.

Între timp, Roy Bates s-a apucat serios de organizare. Treaba pare a nu fi excesiv de complicată. Pentru moment, minusculul teritoriu din fier și beton are

o populație nu prea numeroasă: Bates, soția sa Joan, fiul său Michael și fostul crainic al lui „Radio Essex”, David Barron. Problema cea mai urgentă a fost, după toate indicile, cea a apărării. Din ianuarie 1966, cînd s-au stabilit pe Roughs Tower, Bates și ai lui au avut de respins șapte tentative de ocupare din partea unor pirați radiofonici rivali. Barron, care s-a distins în acele grele împrejurări prin curaj și spirit întreprinzător, este cel mai calificat pentru funcția de ministru al apărării.

De la început, mulți au tratat „nașterea” Sealand-ului ca un nou episod în faimoasa afaceri a posturilor de radio-pirat. Și, într-a devor, la numai patru luni după acest episod, englezii au putut asculta „cea mai bună muzică de pe pămînt oferită de cel mai mic stat din lume” (însoțită, bineînțeles, de reclame). Prietenul și avocatul lui Bates, Douglas Gernat, a convocat la Londra mai mulți ziaristi și le-a declarat că „autoritățile din Sealand” nu au de gînd să transmită emisiuni „decît sporadic și ocazional”, cu toate că prin statutul auto-proclamat, „scăpa de sint incidenta legislației punitive britanice”. Gernat a sugerat că „economia” Sealand-ului se va baza pe astfel de „activități” ca organizarea unui soi de „porto-franco”, înregistrarea unor companii, oferirea de pavilion de conciență.

EM. RUCĂR

10 reporteri investighează „diavolii”

Fritz Teufel a ajuns o celebritate. Fără voia lui. O piatră aruncată în capul unui polișt (făptașul n-a fost identificat) și studentul în vîrstă de 24 de ani a făcut prima sa cunoștință cu boxa acuzațiilor. Ziaristi i-au auzit vorbind. Disprețuitor, fără să treacă cuvintele pe cîntarul conformismului. Teufel înscamnă în limba germană „diavol”. Fritz Teufel a devenit un diavol al răzvrătirii. Reporterii din Occident au scris multe despre acest neștut. Nu este, însă, greu să stabilim un raport exact între ficțiunea reportericească și realitate. Portretul lui Teufel este vag, datele ce ne-au fost furnizate suferă de imprecizie. Dar pentru că Teufel reprezintă un diavol și pentru că în Europa apuseană „diavolii” de acest gen sau cel puțin, asemănătorii s-au înmulțit, tentația unei investigații gazetărești s-a impus. 10 redactori al unui cotidian din New York care cupos Europa deoarece pe continent își desfășoară activitatea cotidiană au primit misiunea de a realiza sondajul în rîndul generației tinere. Acestei experiențe reportericești INTERNATIONAL HERALD TRIBUNE i-a consacrat un articol de sinteză (care ne-a furnizat datele la care facem apel). Autorii anchetei n-au pătursen totdeauna în adîncimi. Ei au preferat — se vede — faptele de suprafață și, uneori, au fost călăuziți de idei preconcepute, de scheme neacceptate de viață. Dar documentarul pe care îl furnizează prezintă interes în pofida lacunelor, evitabile și inevitabile. Se vorbește despre „o întreagă generație neliniștită”, amintindu-se studenții protestatari din Madrid, colegii lor vest-germani, „provos”-ii olandezi și imitatorii lor din Belgia și Suedia. Reporterii descoperă, în paralel, în Europa apuseană și tineri ale căror idealuri se reduc la îmbrăcăminte, bani, mașini. Reflectoarele anchetei se îndreaptă, însă, în principal, spre „diavolii”. Pe tinerii muncitori greviști din Bristol, pe băieții care parasesc, fără șperțe, satele sărace ale Siciliei, pe emigranții portughezi care la vîrsta învătășirii caută zadarnic fericirea departe de meșugurile natale nu îl întinim în articol, în schimb viața universitară este mai insistent abordată.

„Protestele studenților sint îndreptate în primul rînd împotriva structurilor arhaice a universităților europene, dominate de o ierarhie profesională împămîntită de tradiția medievală — constată INTERNATIONAL HERALD TRIBUNE. Datele aduse în sprijinul afirmației se referă la Franța, Spania și R.F. a Germaniei. Semestrul de iarnă și-a ridicat cortina într-un mod neobișnuit la Sorbona: 3.000 studenți s-au ciocnit cu poliția. Cauza — o demonstrație studentească de protest împotriva supra-aglomerării care împiedică un studiu normal.

În Spania, demonstrațiile studenților au în primul rînd obiective de ordin politic. Ei luptă pentru dreptul de organizare, pentru posibilitatea de a dispune de organizații democratice care să le exprime punctul de vedere. Un fenomen interesant îl reprezintă „polițizarea” tineretului studentesc din R.F.G. În toamnă studenții au organizat manifestații în numeroase centre — de la Heidelberg și Hamburg pînă la Bonn și München. INTERNATIONAL HERALD TRIBUNE, redînd concluziile anchetei, nu amintește despre tineri pe care reporterii îi întinlesc deseori pe străzile orașelor: cei care manifestează pentru pace, împotriva războiului din Vietnam, tineri care au făcut o alegere politică precisă, pentru care lupta are obiective clare. Dar cu toate acestea, sintetizînd orientarea politică a tinerii generații, cotidianul american desprinde concluzia că aceasta „încalină în mare parte spre stînga”, că dreapta găsește prea puțini susținători în rîndurile celor tineri.

Portretul celor de-o vîrstă cu Fritz Teufel este, în viziunea celor 10 reporteri americani, incomplet, pe alocuri chiar deformat. „Diavolii” sint tineri care într-o măsură mai mică sau mai mare, din cauza ce nu pot fi riguros clasate, dau expresie nemulțumirilor lor față de stări de lucruri ce nu sint în acord cu spiritul vremii, cu așteptările lor. Este o generație receptivă la înnoiri, o generație care înțelege tot mai limpede că viașurile ei pot fi clădite doar pe grîntul unei existențe demne. Opțiunea pentru stînga — menționată de INTERNATIONAL HERALD TRIBUNE — devine, astfel, explicabilă.

EUGENIU OBREA

Prizonieri ai viscolului

Viscolul puternic a izolat rezervația indienilor Navajo din S.U.A. de orice așezare omenească. Elicopterele au venit în ajutorul unor oameni amenințați cu moartea prin înfometare. Fotografiiile acestea, reproduse după PARIS MATCH, ne arată odissea tristă a prizonierilor viscolului. Doar ai viscolului? Am-

prentele mizeriei surprinse în aceste documente fotografice ne oferă o explicație mai cuprinzătoare. Dincolo de ravagiile unei ierni grele e vorba de drama unei populații supuse unei veritabile ostracizări, aruncată în rezervații pe meleaguri dintre cele mai izolate și mai aride.

